

Nr 14.

Godkänd av första kammaren den 5 februari 1924.

Godkänd av andra kammaren den 5 februari 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående upphävande av danska och norska skiljemynts giltighet som lagligt betalningsmedel i Sverige.

(Bankoutskottets utlåtande nr 4.)

Till Konungen

I en till riksdagen avlåten, den 12 januari 1924 dagtecknad proposition nr 11, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att — sedan förslag framställts att mellan Sverige, Danmark och Norge träffa överenskommelse om en tilläggsartikel till den mellan samma länder gällande myntkonventionen enligt vad den vid propositionen såsom bilaga I närslutna svenska texten till föreslagna överenskommelse utvisar — med godkännande av samma tilläggsartikel och under förutsättning, att tilläggsartikeln varder i behörig ordning ratificerad, för sin del antaga vid propositionen såsom bilaga II fogade förslag till lag angående upphävande av danska och norska skiljemynts giltighet som lagligt betalningsmedel i Sverige.

De i ovannämnda bilagor omförmälda förslagen äro av följande lydelse:

Förslag

till

tilläggsartikel till myntkonventionen den 27 maj 1873 och tilläggskonventionen den 16 oktober 1875.

1.

Det skall vara varje rikets finansförvaltning tillåtet att, utan hinder av bestämmelserna i myntkonventionen med senare tilläggsartiklar, för sin räkning låta prägla skiljemynt, vilka skola vara lagligt betalningsmedel allenast inom det rike, för vars räkning de präglats.

Bestämmelser om det värde, varå dessa skiljemynt skola lyda, liksom om deras metalliska sammansättning, vikt, form och prägel, meddelas av

det rike, för vars räkning mynten präglas; dock att de genom sitt utseende skola tydligt skilja sig från de skiljemynt, som hittills präglats i enlighet med konventionens bestämmelser.

Såsom skiljemynt, utgörande lagligt betalningsmedel allenast inom varje särskilt rike, skola också anses mynt, som präglats i enlighet med konventionens föreskrifter, försåvitt åt desamma genom håslagning eller på annat lika tydligt sätt förlänats ett utseende, som skiljer sig från det ursprungliga.

2.

Vad i konventionen med tilläggsartiklar är stadgat skall icke äga tillämpning å skiljemynt, som enligt bestämmelserna i denna tilläggsartikel 1 skola vara lagligt betalningsmedel allenast inom vidkommande rikets gränser; dock att sådana mynt skola utvisa, för vilket rike, vid vilket myntverk och vilket år de äro präglade.

3.

Varje rikets finansförvaltning skall meddela de andra rikenas finansförvaltningar alla lagar, förordningar och bestämmelser, som må komma att utfärdas beträffande skiljemynt, som skola vara lagligt betalningsmedel allenast inom sagda rike, ävensom tillställa sagda finansförvaltningar förslag till och prov på alla sådana skiljemynt.

4.

Skiljemynt, präglade enligt konventionen med tilläggsartiklar i ett av rikena, skola upphöra att vara lagligt betalningsmedel i de andra rikena, sedan sex månader förflutit från den dag, då denna tilläggsartikel trätt i kraft.

5.

Denna tilläggsartikel förbliver gällande intill dess ett år förflutit från den dag, då något av rikena uppsagt densamma.

Efter uppsägningsfristens tilländalöpande skola dock skiljemynt, som i enlighet med konventionen med tilläggsartiklar präglats i något av rikena, icke återfå sin egenskap av lagligt betalningsmedel i de övriga rikena, och skiljemynt, som enligt bestämmelserna i denna tilläggsartikel 1 gälla såsom lagligt betalningsmedel allenast inom vidkommande rikets gränser, icke därigenom förlora denna sin egenskap.

6.

Denna tilläggsartikel skall ratificeras så snart vederbörande representationers samtycke blivit meddelat, och ratifikationerna skola därefter deponeras i Kristiania så snart ske kan.

Denna tilläggsartikel skall träda i kraft dagen efter den, å vilken sagda deponering ägt rum.

Förslag
till
**lag angående upphävande av danska och norska skiljemynts giltighet
som lagligt betalningsmedel i Sverige.**

Härigenom förordnas som följer:

Danska och norska skiljemynt, präglade enligt den mellan Sverige, Danmark och Norge gällande myntkonventionen och tilläggsartiklarna till densamma den 22 februari 1917 och den 11 maj 1920, skola upphöra att vara lagligt betalningsmedel i Sverige, och skall förty här i riket icke någon vara pliktig att mottaga sådana mynt i betalning.

Mynt, varom nu sagts, skola tillsvidare, vid anfordran, inlösas av riksbanken efter deras lydelse med svenskt skiljemynt eller riksbankens sedlar. Inlösen sker vid varje riksbankens kontor.

Denna lag skall träda i kraft å dag, som av Konungen bestämmes. Genom denna lag upphäves vad däremot finnes stridande i § 17 i lagen den 30 maj 1873 om rikets mynt.

Riksdagen, som vid företagen granskning av Eders Kungl. Maj:ts förslag icke funnit anledning till erinran mot detsamma, har med hänvisning till vad i ärendet förekommit bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 5 februari 1924.

Med undersätlig vörndnad.
